

СПОГОДБА МЕЖДУ РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА АЛБАНИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 16.06.1999 г. - ДВ, бр. 57 от 25.06.1999 г. Издадена от Министерството на финансите, обн., ДВ, бр. 113 от 28.12.1999 г., в сила от 1.07.1999 г.

Република България и
Република Албания,
желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане на доходите и имуществото, в потвърждаване на стремежа и за развитие и задълбочаване на двустранните икономически отношения,
се договориха, както следва:

Член 1

Обхват по отношение на лицата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъците върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху съвкупните доходи или имущество или върху елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество, данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба, са по-специално:

а) за България:

- i) данъкът върху доходите на физическите лица;
- ii) корпоративният подоходен данък;
- iii) данъкът върху имуществото (по-нататък наричани "български данък");

б) за Албания:

- i) данъкът върху печалбата на юридическите лица;
- ii) данъкът върху дребния бизнес;
- iii) данъкът върху дохода на физическите лица;
- iv) данък върху собствеността (по-нататък наричани "албански данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички идентични или подобни в значителна степен по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват взаимно за всички съществени изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Член 3

Общи определения

1. За целите на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

а) "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

б) терминът "Албания" означава Република Албания, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията на Република Албания, включително териториалните води и въздушното пространство над тях, както и пространството отвъд териториалното море на Република Албания, което в съответствие с международното право и законодателството на Република Албания е пространство, върху което Република Албания може да упражнява своите права по отношение на морското дъно, подпочвата и техните природни ресурси;

в) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Албания, според изискванията на контекста;

г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;

д) терминът "дружество" означава всяко юридическо лице или общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;

е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;

ж) терминът "гражданин" означава:

i) всяко физическо лице, притежаващо гражданство на една от договарящите държави;

ii) всяко юридическо лице, сдружение или асоциация, чието правно положение се определя от действащото законодателство на договарящите държави;

з) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз с кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, извършван от предприятие на едната договаряща държава, освен когато корабът, самолетът, железопътното или шосейното транспортно средство се експлоатира изключително между места, намиращи се в другата договаряща държава;

и) терминът "компетентен орган" означава:

i) по отношение на България - министърът на финансите или негов упълномощен представител;

ii) по отношение на Албания - министърът на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от договарящите държави всеки термин, който не е изрично определен, освен ако контекстът изисква друго, ще има значението, което към този момент му придава законодателството на тази договаряща държава по отношение на данъците, обхванати от спогодбата. Всяко значение, определено съгласно приложимото данъчно законодателство на тази държава, ще има предимство по отношение на значението, определено в други закони на тази държава.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба терминът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което съгласно законодателството на тази държава подлежи на данъчно облагане в нея поради неговото местожителство, местопребиваване, гражданство, място на учредяване, място на управление или всеки друг критерий от подобно естество и също така включва тази държава или неин орган на местна власт. Но този термин не включва лице, което подлежи на данъчно облагане в тази държава само по отношение на доходи от източници в тази държава или имущество, притежавано в нея.

2. Ако в съответствие с разпоредбите на ал. 1 едно физическо лице е местно и на двете договарящи държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице само на тази договаряща държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнените интереси);

б) ако държавата, в която се намира центърът на жизнените му интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита за местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то ще се счита местно лице на държавата, на която е гражданин;

г) ако то е гражданин на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще разрешат въпроса чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, различно от физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, според законодателството на която е създадено.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба терминът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което едно предприятие извършва цялостно или частично стопанската си дейност.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) клон;

в) офис;

г) фабрика;

д) работилница;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера или всяко друго място на добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект представляват място на стопанска дейност само ако продължават повече от 9 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че терминът "място на стопанска дейност" не включва:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране или излагане на стоки, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране или излагане;

в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в букви от "а" до "д" дейности при положение, че цялостната дейност на това определено място, произтичаща от това съчетание, има подготвителен или спомагателен характер.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в първата спомената държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, ако такова лице:

а) има и обичайно упражнява в първата спомената държава правото да сключва договори от името на предприятието, освен ако дейностите на такова лице се ограничават до посочените в ал. 4, които, ако са извършени чрез определена база, не биха направили тази определена база място на стопанска дейност според разпоредбите на тази алинея; или

б) няма такова право, но обичайно поддържа в първата спомената държава запаси от стоки, от които редовно доставя стоки за сметка на предприятието.

6. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, комисионер или друг представител с независим статут при условие, че такива лица действат в обичайните граници на своята дейност. Въпреки това, когато такъв представител осъществява дейността си изцяло или предимно за предприятието, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

7. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други

природни ресурси. Кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в другата държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в една от договарящите държави съществува практика печалбите, които се причисляват към място на стопанска дейност, да бъдат определяни чрез разпределение на общата печалба на предприятието между неговите различни подразделения, нищо в ал. 2 на този член няма да възпрепятства тази договаряща държава да определя печалбите, които ще се облагат, посредством приетото от нея разпределение; все пак възприетият метод на разпределение следва да бъде такъв, че резултатът да е в съответствие със съдържащите се в този член принципи.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи печалбите, причислими към мястото на стопанска дейност, се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи на доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Международен транспорт

1. Печалбите, получени от предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт, се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на печалбите от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9

Свързани предприятия

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая между двете предприятия в техните търговски или финансови отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия, би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбата на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава, и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивидентите, изплатени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това такива дивиденди могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е техен притежател, наложеният данък няма да надвишава:

а) 5 на сто от брутната сума на дивидентите, ако притежателят е дружество, което притежава пряко поне 25 на сто от капитала на дружеството, изплащащо дивидентите;

б) 15 на сто от брутната сума на дивидентите във всички останали случаи.

Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят начина на прилагане на тези ограничения.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14, съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произхождащи в тази друга държава.

Член 11

Лихви

1. Лихвите, произхождащи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това тези лихви могат също да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е притежател на лихвите, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на лихвите. Компетентните органи на договарящите държави чрез взаимно споразумение ще определят начина за прилагане на това ограничение.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихвите, възникващи в едната договаряща държава и платени на правителството на другата договаряща държава или на Националната й банка, няма да се облагат с данък в първата посочена държава.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и бонуси, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва

стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите, и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеча и притежателя на лихвите или между тях двамата и някое друго лице сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеча и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка от договарящите държави, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и изплатени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения обаче могат да се облагат с данък и в договарящата държава, от която произхождат, и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения. Компетентните органи на двете страни ще се договарят за начина на приложение на това ограничение.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, записи или дискове за радио- или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на, или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване или информация относно промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на

стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платещт е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато обаче платещт на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с които възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в договарящата държава, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените отношения между платеща и притежателя или между тях двамата и някое трето лице сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на такива особени отношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

Печалби от прехвърляне на имущество

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне на недвижимо имущество, посочено в член 6 и намиращ се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или на такова определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на движимо имущество, свързано с тяхната експлоатация, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на дялове от предприятие, имуществото на което се състои пряко или непряко основно от недвижимо имущество, намиращо се в едната договаряща държава, могат да се облагат в тази държава.

5. Печалбите от прехвърляне на имущество, различно от посоченото в ал. 1, 2, 3 и 4, се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

Доходи от независими професионални и други лични услуги

1. Доходите, получени от физическо лице - местно лице на едната договаряща държава, от извършване на професионални услуги или от други

дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава освен при следните обстоятелства, когато такива доходи могат да се облагат също и в другата договаряща държава:

а) ако то има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава за извършване на своята дейност; в този случай само такава част от дохода, каквато е причислима към тази определена база, може да се облага с данък в тази друга държава; или

б) ако престоят му в другата договаряща държава е за период или периоди, възлизащи на или надвишаващи общо 183 дни през всеки 12-месечен период, започващ или завършващ в съответната календарна година; в този случай доходите могат да се облагат с данък в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е получена от дейността му, извършвана в тази друга договаряща държава.

2. Терминът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от трудово правоотношение

1. Освен в случаите по чл. 16, 18, 19, 20 и 21 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал.1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага с данък само в първата посочена държава, ако са изпълнени следните условия:

а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесетмесечен период, започващ или приключващ в съответната данъчна година;

б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава, и

в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнаграждения, получени за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство, използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната от договарящите държави в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

Артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист или музикант или като спортист от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато приходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист в качеството му на такъв се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези приходи, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15, могат да се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 доходите, посочени в този член, се освобождават от облагане с данък в договарящата държава, в която се упражнява дейността на художествения изпълнител или спортиста, при условие, че тези дейности са спонсорирани изцяло от обществени фондове на едната договаряща държава или от неин орган на местна власт и дейността се извършва в рамките на спогодба в областта на културата или спорта между двете договарящи държави.

Член 18

Пенсии

Освен в случаите по ал. 2 от чл. 19 пенсии и други подобни възнаграждения, платени на местно лице на едната договаряща държава във връзка с трудово правоотношение в миналото, се облагат с данък само в тази държава.

Член 19

Държавна служба

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на власт, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такива възнаграждения обаче се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:

i) е гражданин на тази държава; или

ii) не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. а) Всяка пенсия, изплатена от или чрез фондове, създадени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган на местна власт, се облагат с данък само в тази държава.

б) Такава пенсия обаче се облага само в другата договаряща държава, ако физическото лице е местно лице и гражданин на тази държава.

3. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии, изплатени за оказани услуги във връзка със стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

Студенти

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в първата посочена държава при условие, че тези плащания са от източници извън тази държава.

2. По отношение на субсидии, стипендии и възнаграждения по трудово правоотношение, различни от посочените в ал. 1, студентът или стажантът по ал. 1 допълнително се ползва по време на обучението или стажа си от същто освобождаване, облекчение или намаление по отношение на данъците, от което се ползват местните лица в държавата, в която той пребивава.

Член 21

Преподаватели и научни работници

1. Физическо лице, което пребивава в едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на научно изследване в университет, колеж, училище или друга акредитирана от държавата образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от данъчно облагане в първата посочена държава по отношение на доходите от възнаграждения за това преподаване или научно изследване за период, който не надвишава две години, считано от датата на първото му пристигане с такава цел в тази държава, при условие, че това възнаграждение е получено от него от източници, извън тази държава.

2. По отношение на доходи от научноизследователска дейност тази разпоредба се прилага само ако това изследване е предприето от физическото лице единствено само в обществен интерес, а не за лично благодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

Други доходи

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде възникват, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат по отношение на доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, определено в ал. 2 на чл. 6, когато получателят на такива доходи като местно лице на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез намиращ се там място на стопанска дейност или осъществява в тази друга държава независими лични услуги чрез постоянна база, разположена там, и правото или имуществото, по отношение на които се получават доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат разпоредбите на чл. 7 или чл. 14 съобразно случая.

Член 23

Имущество

1. Имуществото, състоящо се от недвижимо имущество, определено съгласно чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Имушеството, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от стопанския актив на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимото имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.

3. Имушеството, състоящо се от кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и другите движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Всички други елементи от имушеството на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Член 24

Предотвратяване на двойното данъчно облагане

1. В България двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на България получава доходи или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба може да се облага с данък в Албания, България допуска като приспадане от данъка върху дохода или имушеството на това местно лице сума, равна на данъка, платен в Албания. Въпреки това такова приспадане няма да надвишава тази част от българския данък върху доходите или имушеството, изчислена, преди да е извършено приспадането, което се отнася за доходите или имушеството, които могат да се облагат в Албания;

б) когато съгласно която и да е разпоредба на тази спогодба доходите, които местно лице на България получава, или имушеството, което притежава, са изключени от данъчно облагане в България, България може въпреки това при определяне размера на данъка върху останалите доходи или имущество на това местно лице да вземе предвид изключените доходи или имущество.

2. В Албания двойното данъчно облагане се избягва по следния начин:

а) когато местно лице на Албания получава доход или притежава имущество, което според разпоредбите на тази спогодба може да се облага с данък в България, Албания допуска:

i) като приспадане от албанския данък върху дохода на това местно лице сума, равна на данъка върху дохода, платен в България;

ii) като приспадане от албанския данък върху имушеството на това местно лице сума, равна на данъка върху имушеството, платен в България.

Това намаление обаче няма да надвишава тази част от албанския данък, изчислен преди предоставяне на това приспадане, което се отнася за дохода или имушеството, което може да се обложи в България съобразно конкретния случай;

б) когато в съответствие с която и да е разпоредба на спогодбата полученият доход или притежаваното имущество от местно лице на Албания са освободени от облагане с данък в Албания, Албания независимо от това може при изчисляване на данъка върху останалия доход на такова местно лице да вземе предвид и освободения доход.

3. Когато съгласно законодателството на едната договаряща страна за определен период от време е предоставено освобождаване или намаление за някой от данъците, за който се прилага спогодбата, с цел насърчаването на икономическото развитие в тази държава, за целите на буква "а" на ал. 1 и буква "а" на ал. 2 на този член данъкът ще се счита за платен.

Член 25

Недискриминация

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства. Тези разпоредби независимо от разпоредбите на чл. 1 се прилагат също и за лица, които не са местни лица на едната или на двете договарящи държави.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга договаряща държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба няма да се счита за задължаваща договарящата държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава всякакви лични облекчения, приспадания и намаления за целите на данъчното облагане с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на чл. 9, ал. 1, на чл. 11, ал. 7 или ал. 6 на чл. 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания от предприятие на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемите печалби на такова предприятие, се приспадат при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин задълженията на предприятие на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да бъдат подлагани в първата договаряща държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава.

Член 26

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато едно лице счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице, или ако неговият случай попада в ал. 1 на чл. 25 - пред компетентния орган на тази договаряща държава, на която той е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне данъчно облагане, което не

е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националните законодателства на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват помежду си с цел постигане на споразумение по смисъла на предходните алинеи. Когато с оглед на постигане на споразумение се счете за целесъобразно да се осъществи размяна на устни мнения, такава размяна може да се извърши чрез комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 27

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните им законодателства във връзка с данъците, за които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Размяната на информация не е ограничена от чл. 1. Всяка информация, получена от едната договаряща държава, ще се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава, и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, принудителното изпълнение или наказателното преследване, или за решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

3. За целите на този член спогодбата ще се прилага независимо от разпоредбите на чл. 2 за данъци от всякакъв вид, наложени от едната договаряща държава.

Член 28

Членове на дипломатически представителства и консулски служби

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства и консулските служби съгласно нормите на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Член 29

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Договарящите държави ще се уведомят взаимно за изпълнението на конституционните изисквания за влизане на спогодбата в сила.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на по-късното уведомление по ал. 1 и нейните разпоредби ще се прилагат по отношение на получени доходи или притежавано имущество на или след 1 януари от календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 30

Прекратяване

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от някоя от договарящите държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено уведомление за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година, след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай спогодбата ще престане да действа по отношение на получени доходи или притежавано имущество на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено уведомление за прекратяване.

В удостоверение на горното долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

Съставена в София на 9 декември хиляда деветстотин деветдесет и осма година в два оригинала на български, албански и английски език, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването меродавен е английският текст.

За правителството
на Република България:
Муравей Радев,
министър
на финансите

За правителството
на Република Албания:
Анастас Ангиели,
министър
на финансите